

Luxembourg, 26. juli 2016

PRESSEMELDING 07/2016

Dom i sak E-28/15 *Yankuba Jabbi mot Den norske stat v/Utlendingsnemnda*

AVLEDET RETT TIL OPPHOLD I EN EØS-BORGERS HJEMSTAT

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på et spørsmål fra Oslo tingrett om tolkningen av direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium («direktivet»).

Yankuba Jabbi («saksøker») er en gambisk statsborger. I februar 2012 giftet han seg med Inger Johanne Martinsen Amoh, en norsk statsborger, i Spania. De bodde sammen i Spania fra september 2011 til oktober 2012. Amoh flyttet deretter tilbake til Norge. I november 2012 søkte saksøker om oppholdstillatelse i Norge som Amohs ektefelle. Søknaden ble avslått av utlendingsmyndighetene. Saksøker tok deretter ut søksmål for Oslo tingrett. Han anfører at han har en avledet rett til opphold i Norge som følge av hans kones opphold i Spania og senere retur til Norge. Tingretten besluttet å forelegge for EFTA-domstolen spørsmålet om direktivet artikkel 7 nr. 1 (b), jf. nr. 2, gir en avledet rett til opphold for en tredjelandsborger som er familiemedlem til en EØS-borger som, etter retur fra en annen EØS-stat, oppholder seg i EØS-staten hvor EØS-borgeren er statsborger.

EFTA-domstolen pekte på at direktivet artikkel 7 nr. 1 (b) gir en rett til opphold på territoriet til en annen EØS-stat i mer enn tre måneder for EØS-borgere som har (i) tilstrekkelige midler til seg selv og sine familiemedlemmer slik at de ikke blir en byrde for vertsstatens sosialhjelpssystem under oppholdet, og (ii) en sykeforsikring med full dekning i vertsstaten. Etter artikkel 7 nr. 2 omfatter retten til opphold også familiemedlemmer som er tredjelandsborgere, som kommer sammen med eller slutter seg til EØS-borgeren i vertsstaten.

Retten til opphold gjelder på territoriet til en annen EØS-stat. Under henvisning til sin dom i *Gunnarsson* (sak E-26/13), fant EFTA-domstolen at hjemstaten ikke må hindre sine statsborgere fra å benytte bevegelsesfriheten etter EØS-retten til å flytte til en annen EØS-stat. En rett til fritt å flytte fra hjemstaten til en annen EØS-stat etter artikkel 7 nr. 1 (b) kan ikke bli oppnådd fullt ut hvis EØS-borgeren blir hindret fra å utøve friheten ved begrensninger i retten til opphold i hjemstaten for en ektefelle som er tredjelandsborger. Direktivets bestemmelser vil derfor få analogisk anvendelse når en EØS-borger vender tilbake til sin hjemstat med et familiemedlem som er tredjelandsborger.

En avledet rett til opphold for en tredjelandsborger i ektefellens hjemstat er imidlertid ikke ubetinget. I tillegg til kravene om tilstrekkelige midler og sykeforsikring, må EØS-borgeren ha oppholdt seg i vertsstaten i en sammenhengende periode på mer enn tre måneder før han returnerer til hjemstaten. Videre kan EØS-statene nekte en avledet rett ved misbruk av rettigheter eller bedrageri, som for eksempel proformaekteskap. Endelig kan rettighetene etter direktivet begrenses av hensyn til den offentlige orden, sikkerhet eller helse.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på Internett, se www.eftacourt.int.

Pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.